

Møtebok fra møte i Oslo kommunes klagenemnd
Tirsdag 01.02.2022 kl. 13:00

Sak

- 41/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra kompensasjonsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5080)
- 42/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra kompensasjonsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5083)
- 43/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra tilskuddsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5086)
- 44/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra tilskuddsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5084)
- 45/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra tilskuddsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5085)
- 46/22 Klage over vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra tilskuddsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5082)
- 47/22 Klage på kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv (21/3524)
- 48/22 Klage - Avslag på vedtak om tilbakebetaling av renovasjonsgebyr (20/5561)
- 49/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7022)
- 50/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7023)
- 51/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7024)
- 52/22 Klage over avvisningsvedtak - Klage på tilbakekall av drosjeløyve (21/4409)

53/22	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig (21/100599)
54/22	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (22/100007)
55/22	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig (22/100027)
56/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100595)
57/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100633)
58/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering (21/100702)
59/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering (21/100730)
60/22	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering (22/100013)
61/22	Klage - Avslag på søknad om startlån til refinansiering (22/100010)
62/22	Klage på vedtak om fritak fra vurdering i skriftlig sidemål - Vedtak etter forskrift til friskoleloven (21/100476)
63/22	Klage - Avslag på utsatt eksamen (21/100477)
64/22	Godkjenning av møtebok

Til stede:

Dag Harlem Stenersen	A
Berit Sletvold Tetzschner	H
Pål Martin Sand	A

Møtet ble holdt som fjernmøte jf. Midlertidig forskrift om utvidet adgang til å gjennomføre lukket møte som fjernmøte i kommuner og fylkeskommuner for å begrense spredning av covid-19 § 1.

Sakene 53-63 ble behandlet i lukket møte jf. kommuneloven § 11-5 andre ledd.

Møtet ble hevet kl. 14:30

Sak 41/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra kompensasjonsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5080)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnd kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage fra Tøyen Startup Village AS over Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv i Oslo i forbindelse med Covid-19 pandemien. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Det var nødvendig at Tøyen Startup Village AS leverte skjema med opplysninger om mottatt bagatellmessig støtte for hele foretaket. Uten slike opplysninger, hadde det ikke vært mulig for Næringsetaten å vurdere om utbetaling av tilskudd i tredje runde av kompensasjonsordningen var i tråd med beløpsgrensen i Kommisjonsforordning (EU) nr. 1407/2013 artikkel 3 nr. 2.

Det er behov for å sette en sluttstrek slik at saksbehandlingen avsluttes. Fristoverskridelsen fremstår ikke som unnskyldelig.

Klagenemnda skal prøve om tildeling har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningens formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd er kommet til at Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 21/7302- 3

Sak 42/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra kompensasjonsordning for serveringssteder med skjenkebevillingrunde 3 (21/5083)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnd kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage fra Arkitektenes Hus Eiendom AS over Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv i Oslo i forbindelse med Covid-19 pandemien. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Det var nødvendig at Arkitektenes Hus Eiendom AS leverte skjema med opplysninger om mottatt bagatellmessig støtte for hele foretaket. Uten slike opplysninger, hadde det ikke vært mulig for Næringsetaten å vurdere om utbetaling av tilskudd i tredje runde av kompensasjonsordningen var i tråd med beløpsgrensen i Kommisjonsforordning (EU) nr 1407/2013 artikkel 3 nr. 2.

Det er behov for å sette en sluttstrek slik at saksbehandlingen avsluttes. Fristoverskridelsen fremstår ikke som unnskyldelig.

Klagenemnda skal prøve om tildeling har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningens formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd er kommet til at Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 21/7303- 3

Sak 43/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra tilskuddsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5086)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnd kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer

med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage fra Aahar AS over Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv i Oslo i forbindelse med Covid-19 pandemien. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Forventet alkoholomsetning innrapporteres av skjenkesteder via årlige omsetningsoppgavene. Tilskuddenes størrelse er basert på virksomhetenes forventede alkoholomsetning for 2020, for å sikre en forholdsmessig fordeling av potten. Av denne grunn er det et vilkår for å få utbetalt støtte etter denne tilskuddsordningen at virksomheten har levert omsetningsoppgave med oppgitt mengde forventet omsatt alkohol for 2020, jf. punkt 2 i kriteriene fastsatt i byrådens sak 12/21.

Klager har ikke levert omsetningsoppgave med opplysninger om forventet mengde omsatt alkohol for 2020 og oppfyller dermed ikke vilkårene for å motta tilskudd fastsatt i byrådens sak 12/21.

Klagenemnda skal prøve om tildeling har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningens formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd er kommet til at Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 21/7342- 2

**Sak 44/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra
tilskuddsordning for serveringssteder med skjenkebevilling
runde 3 (21/5084)**

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnd kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage fra Lab Skøyen AS over Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv i Oslo i forbindelse med Covid-19 pandemien. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Forventet alkoholomsetning innrapporteres av skjenkesteder via årlige omsetningsoppgavene. Tilskuddenes størrelse er basert på virksomhetenes forventede alkoholomsetning for 2020, for å sikre en forholdsmessig fordeling av potten. Av denne grunn er det et vilkår for å få utbetalt støtte etter denne tilskuddsordningen at virksomheten har levert omsetningsoppgave med oppgitt mengde forventet omsatt alkohol for 2020, jf. punkt 2 i kriteriene fastsatt i byrådets sak 12/21.

Klager har ikke levert omsetningsoppgave med opplysninger om forventet mengde omsatt alkohol for 2020 og oppfyller dermed ikke vilkårene for å motta tilskudd fastsatt i byrådets sak 12/21.

Klagenemnda skal prøve om tildeling har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningens formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd er kommet til at Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Dokumenter innkommet:

- Brev av 20.01.2022 fra Advokatfirmaet Rogstad AS. Tilleggscommentar til klagen.

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 21/7351- 2

Sak 45/22 Klage - Vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra tilskuddsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5085)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnd kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage fra Koie Munch AS over Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv i Oslo i forbindelse med Covid-19 pandemien. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Forventet alkoholomsetning innrapporteres av skjenkesteder via årlige omsetningsoppgavene. Tilskuddenes størrelse er basert på virksomhetenes forventede alkoholomsetning for 2020, for å sikre en 4 forholdsmessig fordeling av potten. Av denne grunn er det et vilkår for å få utbetalt

støtte etter denne tilskuddsordningen at virksomheten har levert omsetningsoppgave med oppgitt mengde forventet omsatt alkohol for 2020, jf. punkt 2 i kriteriene fastsatt i byrådens sak 12/21.

Klager har ikke levert omsetningsoppgave med opplysninger om forventet mengde omsatt alkohol for 2020 og oppfyller dermed ikke vilkårene for å motta tilskudd fastsatt i byrådens sak 12/21.

Klagenemnda skal prøve om tildeling har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningens formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd er kommet til at Næringsstatens vedtak av 20.10.2021 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/42- 2

Sak 46/22 Klage over vedtak om ikke å utbetale tilskudd fra tilskuddsordning for serveringssteder med skjenkebevilling runde 3 (21/5082)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Oslo kommunes klagenemnd kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf.

forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage fra Wright Corner Pub AS over Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 med avslag på søknad om kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv i Oslo i forbindelse med Covid-19 pandemien. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Det var nødvendig at Wright Corner Pub AS leverte skjema med opplysninger om mottatt bagatellmessig støtte for hele foretaket. Uten slike opplysninger, hadde det ikke vært mulig for Næringsetaten å vurdere om utbetaling av tilskudd i tredje runde av kompensasjonsordningen var i tråd med beløpsgrensen i forordningen artikkel 3 nr. 2.

Det er behov for å sette en sluttstrek slik at saksbehandlingen avsluttes. Fristoverskridelsen fremstår ikke som unnskyldelig.

Klagenemnda skal prøve om tildeling har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningens formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd er kommet til at Næringsetatens vedtak av 20.10.2021 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 21/7331- 3

**Sak 47/22 Klage på kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv
(21/3524)**

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Saken gjelder klage fra Sinusgruppen Byservice AS over Byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 13.09.2021 med tilsagn om kompensasjonsmidler for lokalt næringsliv i Oslo i forbindelse med Covid-19 pandemien. Vedtaket ble påklaget innenfor klagefristen og øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Oslo kommunes fordeling av kompensasjonsmidlene er fastlagt i byrådssak 33/21 og 96/21. Her fremgår kriteriene for å få støtte, samt at støtten skal fordeles forholdsmessig basert på en fordelingsnøkkel. Bystyret vedtok 10.03.2021 i sak 49/21 å gi byrådet fullmakt til fordeling av midlene.

Klagenemnda skal prøve om tildeling har skjedd i henhold til de fastsatte kriteriene, og i henhold til alminnelig forvaltningsrettslige regler. Dette reiser spørsmålet om søker har anledning til å endre sitt beregningsgrunnlag etter at søknaden er behandlet.

Sinusgruppen Byservice AS oppga i søknaden et beregningsgrunnlag på kr 2 507 247. De fikk tildelt kr 200 225, som er i tråd med den fastsatte fordelingsnøkkelen. I klagen opplyser Sinusgruppen Byservice at de oppga feil beregningsgrunnlag i søknaden, og at det korrekte skal være kr 20 710 917.

Kompensasjonsmidlene var begrenset til det beløpet kommunen hadde fått tildelt fra staten. Alle søkerne som oppfylte vilkårene for støtte fikk derfor kompensasjon ut fra en dividendeberegning som fordelte potten forholdsmessig med i 8,21% av beregningsgrunnlaget. Kompensasjonen baserte seg på beregningsgrunnlaget søkerne meldte inn.

Det var politisk ønskelig å behandle søknadene og utbetale midlene raskt. Byrådsavdelingen hadde derfor ikke mulighet til selv å beregne den enkelte søkers omsetningssvikt og ekstra kostnader som følge av pandemien. Den enkelte søker måtte derfor signere en egenerklæring om at opplysningene de oppga i søknaden var korrekte. Dersom klager gis anledning til å korrigere sitt beregningsgrunnlag i ettertid, tilsier

kravet til likebehandling at også øvrige virksomheter må gis samme mulighet. Hensynet til å saksbehandlingen taler mot dette. Videre er alle kompensasjonsmidlene fordelt, og det er ikke rom for å øke potten.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med kompensasjonsordningens formål og kriterier, og at det ikke er feil eller mangler ved saksbehandlingen.

Oslo kommunes klagenemnd har kommet til at byrådsavdeling for næring og eierskaps vedtak av 13.09.2021 opprettholdes.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/80- 2

Sak 48/22 Klage - Avslag på vedtak om tilbakebetaling av renovasjonsgebyr (20/5561)

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av hen. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Renovasjons- og gjenvinningsetatens vedtak om tilbakebetaling av renovasjonsgebyr. Klager, som bor i Åsdalsveien 36C, er blitt belastet for et helt standplassgebyr, men har

delt standplass med Åsdalsveien 36A og B siden 1974. Klager skulle derfor ha delt standplassgebyr med sine naboer.

Renovasjons- og gjenvinningsetaten har erkjent at klager har rett til å få tilbakebetalt for mye innbetalt standplassgebyr, og klager er kreditert for to tredjedeler av standplassgebyret fra 1. termin 2020 og tre år tilbake i tid, i henhold til den alminnelige foreldelsesfristen i foreldelsesloven § 2. Spørsmålet er om klagers krav på tilbakekalling kan gjøres gjeldende utover den alminnelige foreldelsesfristen.

Etter foreldelsesloven § 10 nr. 1 gis en tilleggsfrist på ett år «dersom fordringshaveren ikke har gjort fordringen gjeldende fordi han manglet nødvendig kunnskap om fordringen eller skyldneren». Fristen regnes fra den dagen kravshaver fikk eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap om kravet, og foreldelsestiden kan forlenges med opptil ti år jf. § 10 nr. 4.

Foreldelseslovens tilleggsfrister må ses i sammenheng med at den alminnelige foreldelsesfristen knytter seg til objektive forhold. Det følger av forarbeidene til foreldelsesloven at begrunnelsen for tilleggsfristen er hensynet til kravshaveren, men at det følger et aktsomhetskrav av bestemmelsen: «Dersom fordringshaveren på tross av rimelig aktsomhet mangler kunnskap om fordringen og skyldneren, vil han ikke ha noen mulighet til å avbryte fristen» (klagenemndas uthevelse, Ot. Prp. nr. 38 (1977-78) s. 62).

I Foreldelse av fordringer 2. utgave (2004) s. 298-299 omtaler Anne Cathrine Røed dette som kreditors undersøkelsesplikt: «Formuleringen «burde skaffet seg kunnskap» innebærer at fordringshaveren er pålagt en viss undersøkelsesplikt. Dette er uttrykkelig presisert i forarbeidene. Anvendelsen av tilleggsfristen forutsetter således at fordringshaveren ikke må kunne bebreides for sin uvitenhet. Han må ha utvist aktsomhet med henhold til kunnskapskravet. Først når han har gjort undersøkelser for å bringe for eksempel skyldnerens oppholdssted på det rene uten at disse undersøkelsene har ført frem, kan han høres med å ha vært uvitende.»

Høyesterett har i Rt. 1993 s. 911 lagt til grunn at foreldelsesloven § 10 nr. 1 forutsetter en helhetsvurdering «hvor arten og hyppigheten av de undersøkelser som bør foretas må vurderes i forhold til kostnader, muligheten for et positivt resultat med videre.»

Klager har anført at etaten burde ha kontrollert gebyret samtidig med at standplassen ble innført, han mener at det ikke er hans eget ansvar å sørge for at det fakturerte beløpet er korrekt, og han viser til at han måtte kontakte naboer for å se hva disse ble fakturert for å finne ut av feilfaktureringsen.

Renovasjons- og gjenvinningsetaten har på sin side vist til at det fremgår av renovasjonsforskriften § 3-5 at abonnenten plikter å kontrollere mottatt faktura, slik at avfallsgebyret stemmer overens med den tjenesten som faktisk utføres. Standplass er spesifisert på fakturaen, der det også står hva standplassgebyr koster per år, og hva abonnenten blir fakturert for i standplassgebyr per termin.

Det er derfor ifølge etaten mulig for abonnentene å finne ut om man blir fakturert for et korrekt standplassgebyr i henhold til de faktiske forhold på standplassen. Gjennom den kvartalsvise faktura

abonnenten får tilsendt fra Oslo kemnerkontor, gjøres det oppmerksom på at dersom beregningsgrunnlaget for kommunale avgifter er feil, må man melde fra om dette.

Klager kan, i lys av undersøkelsesplikten som følger av foreldelsesloven § 10 nr. 1, ikke høres med at det utelukkende er etatens ansvar å sørge for at fakturaen er korrekt. Klagenemnda legger til grunn at klager ved en sjekk av fakturaen, enkelt ville kunne avdekket at han ble fakturert for mye i standplassgebyr, og dermed oppdaget tilbakebetalingskravet tidligere. Relevant for vurderingen av abonnentens aktsomhet, er også at det fremgår på fakturaen at abonnenten må melde fra til relevant etat om eventuelt feil beregningsgrunnlag for fakturaen. Nemnda kan heller ikke se at det å kontakte naboer, for å undersøke forholdene nærmere, går utover det som kan kreves etter foreldelseslovens undersøkelsesplikt. De undersøkelser klager utførte, førte raskt til en avklaring av situasjonen.

Abonnenter er pålagt en plikt i renovasjonsforskriften § 3-5 til å kontrollere at faktura stemmer overens med den tjenesten som faktisk utføres. Når klager forholdsvis enkelt kunne kontrollere om beløpet på fakturaen stemte overens med mottatt tjeneste, kan ikke klagenemnda se at klager har utvist den aktsomhet som kreves for å tilkjennes tilleggsfrist etter foreldelsesloven § 10 nr. 1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/125- 2

Sak 49/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7022)

Saken ligger til fortsatt behandling.

Arkivsak: 22/126- 2

**Sak 50/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne
renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7023)**

Saken ligger til fortsatt behandling.

Arkivsak: 22/127- 2

**Sak 51/22 Klage - Vedtak om endring av grunnlag for å beregne
renovasjonsgebyr (tilleggsgebyr) (20/7024)**

Saken ligger til fortsatt behandling.

Arkivsak: 22/35- 2

**Sak 52/22 Klage over avvisningsvedtak - Klage på tilbakekall av
drosjeløyve (21/4409)**

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Klage over vedtak om avvisning ble fremsatt 9.9.2021, og er innenfor klagefristen. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23.8.2021 om avvisning av klage på vedtak om tilbakekall av drosjeløyve. Klagenemnda bemerker at de rettslige spørsmålene i vedtaket om tilbakekall av drosjeløyve faller utenfor det denne klagesaken skal ta stilling til.

Etter forvaltningsloven § 29 første ledd er den alminnelige klagefristen på enkeltvedtak 3 uker. I denne saken fattet Bymiljøetaten vedtak om tilbakekall av drosjeløyve den 6.4.2021, og vedtaket ble påklaget 12.7.2021. Klagefristen er dermed oversittet, noe som heller ikke er bestridt av klager. Utgangspunktet er dermed at klagen skal avvises, jf. forvaltningsloven § 33 andre ledd. Spørsmålet i denne saken blir følgelig om kommunen likevel skulle tatt saken til behandling. Det rettslige grunnlaget for dette spørsmålet er forvaltningsloven § 31.

Klagenemnda viser til at det er på det rene at klagen ble sendt innen ettårsfristen, jf. forvaltningsloven § 31 tredje ledd. Kommunen er derfor ikke avskåret fra å ta klagen på vedtak om tilbakekall av drosjeløyve til behandling.

Det følger av forarbeidene til forvaltningsloven at oppreisning kan gis dersom klageren gjør det sannsynlig at forsømmelsen ikke kan legges ham eller hans fullmektig til last, eller dersom særlige forhold ellers taler for oppreisning og forsømmelsen ikke er forsettlig, jf. Ot.prp.nr.3 (1976-1977) på side 91.

Vilkårene i § 31 første ledd er alternative, og det fremgår av bestemmelsens ordlyd at dersom ett av vilkårene foreligger, er det opp til kommunens frie skjønn å vurdere om det skal gis oppreisning.

Klager har anført at han ikke kan lastes for å ikke ha sett kommunens vedtak om tilbakekall, da varsler om brev i Digipost hadde havnet i «trash»-mappe i mailinnboksen hans. Klagenemnda vil her bemerke at for det første er fristen for å klage oversittet med flere måneder. Videre er nemnda av den oppfatning at klager, som selvstendig næringsdrivende, har et ansvar for å aktivt følge med på om brev, herunder fakturaer og brev fra offentlige instanser, havner i søppelpostfilteret, da det ikke er uvanlig at mail havner i slike mapper. Dette gjelder spesielt når klager selv har valgt å motta post fra det offentlige gjennom digital postkasse. Klagenemnda mener

derfor at klager i dette tilfellet kan lastes for at vedtaket ikke ble oppdaget i tide, og følgelig legges det til grunn at vilkåret i § 31 første ledd bokstav a ikke er oppfylt.

Videre har klager anført at tilbakekall av drosjeløyve vil medføre store økonomiske konsekvenser for ham og familien, og at kommunen ikke har noe å tape på å gi tilbake drosjeløyet fordi behovsprøvingen er opphørt.

Klagenemnda finner det naturlig å drøfte disse anførslene under alternativ b i § 31 første ledd, altså om det foreligger «særlige grunner» som gjør det rimelig at klagen likevel blir prøvd. Dette alternativet forutsetter at parten selv kan lastes for fristoversittelsen, noe som innebærer en høyere terskel for oppreisning. Dette indikeres også av ordlyden «særlige grunner», som tilsier at oppreisning etter dette alternativet er forbeholdt spesielle tilfeller.

Om dette alternativet heter det i Geir Woxholt, Forvaltningsloven med kommentarer 4. utgave, side 499: «Et hensyn som kan tale for oppreisning etter dette alternativet, er at saken er av særskilt stor betydning for klageren, eller at den reiser et prinsippsspørsmål som også forvaltningen er tjent med at det blir tatt stilling til. Det kan særlig være aktuelt om klagen ikke bare angår skjønnsutøvelsen, men spesielt rettsanvendelsen. Synes realitetsavgjørelsen som er truffet av underinstansen tvilsom rettslig sett, er det også et moment som taler for oppreisning.»

Av forvaltningslovens forarbeider fremgår det at bestemmelsene om klagefrist, i de tilfeller hvor det bare finnes én part i saken, også fungerer som et vern for forvaltningen selv, og at det er «viktig at det kan settes en sluttstrek for behandlingen av en sak, og at klagesaken tas opp snarest mulig etter at underinstansens vedtak foreligger. Blir saken gammel, kan det komme inn en rekke nye forhold, og da er det rimelig at saken behandles som en ny sak.»

Klagenemnda legger til grunn at man ved vurderingen av om det foreligger særlige grunner, må gjøre en konkret helhetsvurdering der momenter som kan vektlegges, er om saken angår rettsanvendelses- eller prinsippsspørsmål, om saken er av særskilt betydning for klageren, eller om saken synes tvilsom rettslig.

Videre fremhever forarbeidene vern av forvaltningen som et viktig hensyn, og loven gir anvisning på at det skal legges vekt på om oppfriskningen går ut over noen andre.

For å ta det siste punktet først, så legger klagenemnda til grunn at en eventuell oppfriskning ikke vil gå ut over noen andre. Dette er følgelig ikke til hinder for at det gis oppfriskning i saken.

Når det gjelder hensynet til vern av forvaltningen, vil klagenemnda fremheve at det er ressurskrevende for kommunen å gjenoppta behandlingen av tidligere saker. Kommunen har en

stor saksmengde og er allerede presset på saksbehandlingstid i klagesaker. Kommunen har dermed en klar interesse av å sette sluttstrek for disse sakene, og særlig i de sakene hvor det ikke har kommet inn nye forhold av betydning. Videre er det et viktig hensyn at oppreisning i denne saken vil kunne skape uheldig presedens for fremtidige saker. Ved å ta klagen til behandling aksepterer kommunen at klagefristen er oversittet med mer enn 2 måneder, noe som vil kunne føre til forskjellsbehandling og presedens i andre lignende saker.

Dernest er det et sentralt vurderingstema om saken reiser spørsmål om rettsanvendelse eller rettslige prinsippsspørsmål som også forvaltningen er tjent med å ta stilling til. Klagenemnda mener at saken ikke reiser noen prinsipielle spørsmål som det bør tas stilling til. Vedtaket om tilbakekall av drosjeløyve ble fattet med grunnlag i brudd på vilkårene for å inneha drosjeløyve, jf. yrkestransportlova § 4. Tilsvarende grunnlag har vært gjenstand for flere vedtak om tilbakekall av drosjeløyve i Oslo kommune tidligere, og nemnda kan ikke se at denne saken reiser prinsippsspørsmål.

Endelig viser klagenemnda til at saken gjelder retten til å drive drosjevirkksomhet med eget drosjeløyve, og vil dermed være av stor betydning for klager. Klagenemnda finner det ikke tvilsomt at et vedtak om tilbakekall av drosjeløyve er meget inngripende for den det gjelder. Et slikt vedtak medfører umiddelbart at løyvehaver mister all inntjening, og i de fleste tilfeller mister personer levebrødet sitt.

Når det er sagt, kan ikke klagenemnda se at denne saken er mer inngripende enn andre vedtak om tilbakekall av drosjeløyve, og følgelig at dette ikke er en slik særlig grunn som taler for oppreisning. Dersom vurderingstemaet kun er hvorvidt vedtaket er inngripende på objektivt grunnlag, vil det alltid måtte gis oppfriskning ved fristoversittelse i klagesaker om tilbakekall, fordi alle slike vedtak virker svært inngripende og treukersfristen vil ikke være reell. Slik klagenemnda forstår lovgivers intensjon, må en inngripende virkning, for at den skal utgjøre en særlig grunn etter forvaltningsloven § 31, slå særlig negativt ut i det konkrete tilfellet. Den må altså skille seg fra de virkningene tilsvarende vedtak vanligvis har. Det at klager må søke om et nytt drosjeløyve eller ta utdanning for å oppfylle kravene for å kunne få tildelt turvognløyve, kan ikke klagenemnda se er særskilt i denne saken.

Klagenemnda mener at avvisningsvedtaket ikke er sterkt urimelig og ikke bryter med forvaltningsrettens ulovfestede proporsjonalitetsprinsipp. Forvaltningslovens klare utgangspunkt er tre ukers klagefrist, jf. forvaltningsloven § 29. Det er gjort en helhetlig vurdering av om det foreligger grunner som kan begrunne oppreisning, jf. forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav a og b. Saken reiser ikke prinsipielle spørsmål og det foreligger ingen tvil om rettsanvendelsen i vedtaket. Endelig har kommunen en interesse av å avslutte saken.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Votering:

Anbefalingen fra faglig sekretariat ble enstemmig vedtatt.

Arkivsak: 22/179- 1

Sak 64/22 Godkjenning av møtebok

Oslo kommunes klagenemnds vedtak:

Møteboken fra Oslo kommunes klagenemnds møte 1. februar 2022 ble godkjent.

Oslo kommunes klagenemnds behandling:

Bystyrets sekretariat
Lina Rosenvinge
utvalgssekretær